

ВОТО ПЪЛНИШЪ ОТЪ СОКРОВИЩАТА ТВОИ: НАСЫТИХЪ СЫНОВЕТЕ, И ВСТАВАТЪ ВСТАТОЦЫТЕ СВОИ НА ВЪНЦЫТЕ СИ.

15 (Но) АЗЪ ВО СПРАВЕДЛИВОСТЬ ШЕ ВИДИМЪ ЛИЦЕТО ТВОЕ: ШЕ СЪ НАСЫТИМЪ ОТЪ ЗРѢНІЕТО ТВОЕ, КОГАТО ВОСТАНЕМЪ.

ПСАЛОМЪ 31ѣ

За първыя пѣвецъ. (Псаломъ) Давида, рака Господна, който изговори камъ Господа словесата на-таа пѣсень, во снныи день когато го изкавилъ къ Господь отъ рската на-сичките непрїатели мѡ, и отъ рската на-Сабла: и рече:

ШЕ Те въычамъ, Господи, (Който ми си) крѣпость моа.

2 Господь (ѐ) твърдость моа, и прикѣжище мое, и избавитель мой: Богъ мой, утесъ мой: на Него ще имамъ надеждъ: (Който ми ѐ) захищенїе мое, и рогъ на-спасенїето мое: высока кашна моа.

3 ШЕ повиыкамъ достохвалнѣйшаго Господа, и отъ непрїателите мои ще съ избавимъ.

4 Болки смъртны завъыколиха ме, и потоцы беззаконни уплашиха ме.

5 Болѣзни адовы сватиха ме, примки смертны пристигнаха ме.

6 Въ това утѣсненїе мое повиыкахъ Господа, и камъ Нога моего извыкахъ: чѡ отъ храматъ Свой гласятъ ми, и выканѣто мое пристигна при Него во ушите Мѡ.

7 Тогава се запоклати и потрепере землата, и основанїата на-горыте смѣтихасе и поклатихасе, защото се разгнѣва.

8 Дымъ се искачѣваше изъ ноздрыте Мѡ, и